

DIBLÍK TOMÁŠ

* 16. 2. 1968 ve Vysokém Mýtě

Výtvarné umění přitahovalo Tomáše Diblíka již od dětství.

Navštěvoval výtvarný kroužek a na Vysoké škole zemědělské v Praze, kterou absolvoval v letech 1988 až 1991, začal intenzivně tvořit svá první výtvarná díla, inspirován pražskými galeriemi a výstavami, které často navštěvoval. Jeho obrázky byly mezi prvními, které se dostaly po roce 1989 z Karlova mostu s přílivem turistů daleko za hranice České republiky. Po studiích v Praze se oženil a odstěhoval do Vysokého Mýta. Výtvarné umění má jako koníčka, maluje jako amatér a samouk, zkouší různé výtvarné techniky. Zpočátku maloval jen pro své přátele, ale okruh zájemců o jeho obrazy se postupně rozšiřoval. Svoji první samostatnou výstavu uspořádal na podzim 1999 v Choceňském zámku. O rok později uspořádal v galerii Na Mýtě ve Vysokém Mýtě svoji druhou výstavu, tentokrát s vysokomýtskou tematikou. Za tuto úspěšnou výstavu mu byla zastupitelstvem města udělena Výroční cena města Vysoké mýto za rok 2000. Na začátku roku 2001 se konala jeho třetí samostatná výstava - v kulturním domě v Sedlčanech. Dále pak samostatně vystavoval v roce 2005 v Městské galerii ve Vysokém Mýtě a v roce 2008 v městské knihovně Vysokého Mýta a postupně na dalších místech republiky. Obrazy Tomáše Diblíka se objevily i na několika kolektivních výstavách a jsou zastoupeny v mnoha soukromých sbírkách a galeriích.

Výtvarník Tomáš Diblík pracuje mnoha technikami. Maluje olejem, akvarelovými barvami i kombinovanou technikou. V poslední době je v autorově oblibě zejména kombinovaná plastická malba, ve které se prolíná realita s abstrakcí a důraz je kladen na kombinaci barev a tvarů, které mají v člověku vyvolat příjemný pocit a uklidnění. Jak výtvarník říká: Chceš-li namalovat obraz, musíš s ním být sám. Malba je produktem samoty a souznění duše a obrazu. Tomáš Diblík ale současně podává ruku každému, kdo chce jeho obrazům porozumět. Jeho vyjádření je romantické, nezátížené nervózní civilizací a čisté přírodní motivy některých jeho obrazů jako by nás chtěly, stejně jako příroda sama, nabíjet novou energií. Obrazy Tomáše Diblíka mají dát podnět tomu, kdo se chce zastavit, aby se zastavil a vnímal krásu, která ho obklopuje.

